

GEZICHT OP OUD MORET, NAAR EEN SANGUINE VAN BERN-KLENE.

gezegd, was de oorsprong van het latere kasteel van Fontainebleau). Toch kon hij, hoe hevig zijn verlangen er toe ook was en hoeveel moeite hij er ook voor deed, den goeden genius van het woud maar niet te zien krijgen, tot dat, op een mooien zomernamiddag, onverwacht en ongezocht gebeurde wat zoo lang door hem begeerd was.

Al vroeg in den ochtend was koning Robert met een stoet van ridders en knechten uit zijn kasteel te Melun vertrokken, om dien dag op wilde zwijnen te jagen. Nadat al een paar dier vervaarlijke beesten waren buit gemaakt, had de vervolging van een nieuw beest de koninklijke stoet uit elkaar doen vallen, en zoo was het gekomen, dat de koning zich op eens alleen bevond. Noch van zijn gevolg, noch van het wilde zwijn was een spoor te ontdekken; op zijn roepen gaven alleen de woudecho's antwoord, en zoo reed hij op goed geluk in een richting, die hij dacht, dat de ware was om naar zijn

jachthuis te komen. Maar het duurde niet lang of hij zelf en zijn paard konden van vermoënis niet verder. Hij was toen in een dicht eikenbosch, waar overal verspreide groote grauwe blokken hem deden gelooven dicht bij een dier steenstapels te zijn, van welken hij wist, dat er waren, die ver boven de toppen der boomen uitstaken. Na eenig zoeken, zag hij, dat hij zich niet vergist had. Hij bond zijn paard aan een boom en begon een pad in de rotsen opwaarts te volgen; maar nog voor hij tot halverwege de hooge stammen was gekomen, over welker toppen hij wilde gaan heen zien om den verren omtrek te verkennen, werd hij zoo door vermoënis overmand, dat hij niet verder kon. In een heesterboschje, welks bladeren een dicht beschutsel tegen de zonnestralen vormden, vond de koning achter laag struikgewas een koel plekje, waar hij op het zachte, dikke mos zijn moede leden uitstreekte en spoedig ongemerkt in slaap viel.